

Motto:

„Nebojte se!

Zvěstují vám velikou radost.

V městě Davidově

se narodí

Spasitel – Mesiáš.“

ROČNÍK V.
13. prosince 1998

4

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Úvodní slovo

Dostáváte do rukou poslední číslo Tomáška v tomto kalendářním roce. Sluší se proto nejprve popřát smysluplné prožití Vánoc a mnoho radosti a Božího pokoje v novém roce.

Zároveň chci poděkovat všem, kteří vytrvale, nezištně a často i velmi nenápadně přikládají ruku k dílu ve prospěch celé farnosti. Bůh jim odplatí!

Jak bylo už minule oznámeno, pokusíme se o další krok směrem k všestranně živému farnímu společenství, totiž o ustanovení farní rady. Tak trošku budeme stavět na zelené louce, ale věřím,

že s dobrou vůlí a Božím požehnáním nebude naše snaha zbytečná.

V tomto čísle tedy nacházíte jakýsi anketní či hlasovací lístek, který můžete použít a odevzdat podle uvedených pokynů. Bude sloužit pro první orientaci a zmapování terénu. Předem děkuji za každý dobrý nápad, vyjádřenou starost či přání, i za nabídnuté služby – všeho bude zapotřebí.

Nejvíce ale modlitby, a o ni tedy prosím celé farní společenství.

Váš Petr Vrbacký

Informace

aktuální dění ve farnosti

■ Ministranti v novém

O první adventní neděli proběhla velmi viditelná a dlouho plánovaná změna – totiž výměna liturgického oblečení našich ministrantů. Jak už to chodí, někomu se líbí, jinému ne, naštěstí jsme se obešli bez bouřlivějších emocí. Vzhledem k častějším dotazům ještě dodáváme: – cena jedné alby střední velikosti je asi 800 korun. Pokud chcete na nové oblečení finančně přispět, budeme vděční. Stačí tak učinit skrze obvyklé sbírky při bohoslužbách – „staré“ oblečení je nabídnuto jiným farnostem k levnému odkoupení a využití. Můžete tak učinit i vy, pokud víte o takové farnosti.

■ Placení parkovného

Během nedělních dopolední zařadila městská policie ke svým pravidelným radostem nasazování botiček na parkovišti před kostelem. Doporučujeme nezapomínat na zaplacení parkovného a ušetřit si tak nemilý závěr bohoslužby i vlastní peněženku.

■ Otevření hrobky

Hned po vánocích dojde k další neobvyklé změně přímo v kostele: Bude otevřena a prozkoumána tzv. lucemburská hrobka před hlavním oltářem. Práce potrvají asi měsíc, archeologický výzkum nebude přístupný veřejnosti, ale jsou dohodnuty termíny otevřených hrobů. Jistě se to dotkne běžného provozu kostela, ale snad vydržíme. O podrobnostech budete informováni.

■ Slavnostní osvětlení kostela

Výkopy, přes které se musíte v současnosti do kostela brodit, nejsou součástí nového opevňovacího systému, ale probíhají kvůli instalaci slavnostního osvětlení kostela a klášterního areálu. Akci platí Magistrát města Brna a měla by být hotova do konce tohoto roku.

■ Technické

Po více než roce bojů s úřady se podařilo dosáhnout osazení mechanických zábran před boční zdi kostela. I tak již vzala řada obkladů díky řidičským nemehlům zasvé. Oprava zdi by měla proběhnout v nejbližší době, bohužel nás bude stát další neplánované výdaje.

■ Adventní koncerty 13. a 20. 12. 1998

Od začátku prosince se každou neděli konají v našem kostele adventní koncerty. Začínají vždy v 17 hodin. Všichni jste srdečně zváni.

■ Zpívání u jesliček na nám. Svobody

Letos na Hod Boží vánoční se neuskuteční obvyklé zpívání u jesliček. Brněnským farnostem byla nabídnuta možnost připravit si program na jednotlivé vánoční dny a vystoupit s ním na náměstí Svobody. Na naši farnost připadlo právě odpoledne na Hod Boží vánoční, a hudební skupina komunity Emmanuel nese jeho hlavní tíži. Můžete je tedy přijít podpořit přímo

na náměstí. Zároveň je tu možnost nabídnout i svůj um a nápady k programu. Bližší lze dohodnout s Evou Suchárovou.

■ 5. ples farnosti svatého Tomáše

Již tradiční farní ples se bude konat v sobotu 9. ledna 1999. Na rozdíl od předchozích plesů se tento bude konat v prostorách Biskupského gymnázia na Barvičově 85. Vstupné bude včetně večeře; pro pracující 160 Kč a pro studenty 110 Kč. Lístky se budou prodávat od neděle 3. ledna po mších sv. v sakristii. Malé upozornění převážně pro dámy: letos bude zakázáno používat ostré kovové podpatky, které by mohly poškodit novou parketovou podlahu v sále BiGy. Pokud byste chtěli přispět do tomboly nějakým darem, budeme rádi. Můžete jej předat v sacristii.

*Těší se na Vás
Vaši pořadatelé.*

Adventní zastavení

V sobotu 5. 12. v 9 hod nás bylo v kostele ani ne deset, většinou jsme se neznali a koukali na sebe s rozpačitým úsměvem. Po úvodní písničce však přišel pan farář otec Petr a uklidnil nás slovy, že Církev dnešních dnů není Církví masových akcí, ale hrstky křesťanů, kteří jsou solí země. A že prý je docela rád, že nás přišlo tak málo. Pak promluvil (na něj nezvykle dlouze) o adventu – přípravě na příchod Pána. O tom, jak je důležité vymést ze svého srdce všechno haraburdí, zatřást stromem našeho života, aby opadalo suché listí, uschlé větve a shnilé ovoce a mohlo se rodit ovoce nové.

Podmínkou k tomu je však zastavit se – udělat si na to čas. Pochválil nás, že my už jsme prý to hlavní udělali tím, že jsme přišli, i když na každého z nás doma určitě čeká spousta neodkladné práce. Nás to zahrálo u srdíčka a hned jsme poslouchali ještě s větší pozorností. Takže zastavit se. To ovšem neznamená vzdát se všeho úklidu, pečení cukroví a shánění dárků, ale získat od všeho toho shonu odstup. Uvědomit si, že pro dobré prožití vánočních svátků je důležitější uklidit a vyházet harampádí ze svého srdce než se svého bytu (čímž nechci naznačit, že máte doma harampádí). A jak to konkrétně provést? Na třech úrovních:

- vztah k Bohu a rozhovor s ním (modlitba)
- vztah k bližnímu
- prožívání svátosti smíření a eucharistie.

Slyšeli jsme mnoho pěkných myšlenek, které oslovily každého z nás, daly nám poznat sama sebe a vlily do našich srdcí novou naději.

Pak následovala eucharistická adorace, při níž jsme prosili Pána, aby požehnal naší snaze mít před vánočními svátky srdce čisté – může být prý klidně prázdné – pokud bude otevřené, Pán ho naplní svou milostí.

Po adoraci jsme si zazpívali a poseděli v sakristii u kafička. Díky Pane, že jsi stále s námi.

-ab-

Svatá zem

reportáž

Když se mi dostal do rukou informativní leták o 10-ti denní pouti do Svaté země (Izrael, Palestina a Sinaj), miska vah pro se povážlivě přesunula dolů a bylo rozhodnuto. Ještě je nutno zvládnout obavy z letadla a potom ... potom už se naskytá doslova pohádkový pohled, který končí po tří a půl hodinovém letu v Tel Avivu. Pro nás nezvykle teplé počasí – na konci října 27°C nás přivítalo a po celých 10 dnů vlídně provázelo. Ubytování v Betlémě v hotelu S. Antonio se zdá být sympatické a odpoledne již slavíme mši sv. na Poli pastýřů. Zde se tedy dostala radostná zvěst k nejprostším a otevřeným lidským srdcím. Chrám Narození Krista navštívíme již v pološeru a velmi tiše sestupujeme do Jeskyně narození.

Hluboký dotek a objetí Starého Zákona je možno prožít v Hebronu (asi 26 km od Betléma), kde se uctívají hroby patriarchů (Abrahám, Izák, Jákob) a jejich manželek. Právě zde si uvědomuji, jak velkou úlohu hraje v našem životě generační návaznost.

K zajímavé zastávce patří návštěva u Studny Jákobovy. S uctivou bázní spouštíme kbelík do studny a v tichu ochutnáváme vodu, již se kdysi dávno osvěžil náš Pán Ježíš Kristus.

Nezapomenutelnou událostí zůstane návštěva u Jordánu – v místě Kristova křtu. Toto místo, po celý rok nepřístupné pro trvalé nepokoje v této krajině, je možno shlédnout jedenkrát za rok – poslední čtvrtek v měsíci říjnu. V devět hodin

jsme přítomni při slavné eucharistii na otevřeném prostranství a moje oči zachytí protější břeh Jordánu s ozbrojenými vojáky. Je to dost tísnivý pocit a v hlavě se mi rojí mnoho otázek. Odpověď je jednoznačná. Kde nebyl Kristus přijat, není možný smír.

Naprosto odlišně přijímá poutníky Hora Blahoslavenství. Dýchá zde klid a mír. Nádherné keře plné květů jakoby šeptaly: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou.“ A což teprve pobyt u Petrova primátu. Znamé místo u Galilejského jezera, kde Petr s pokorou vyslovuje „Pane, Ty víš, že Tě miluji.“ je svědkem slzí, za které se žádný z poutníků nestydí. O kousek dál pak velká restaurace nabízí své pohostinství. Koupíme si *Petrovu rybu* za „pouhých“ 10 dolarů a přemýšlíme, jak asi chutnala ta, kterou připravili učedníci Ježíšovi.

Těch míst, která ve Svaté zemi naplňují a obohacují srdce je mnoho a v omezeném prostoru nelze o nich psát. Poušť je však tak něco mimořádného a pro mne osobně silně zasahujícího, že musím o ní něco říct. Cestování Judskou pouští, která se rozprostírá jihovýchodně od Jeruzaléma až dolů k břehům Mrtvého moře, je něco neobyčejného. Poušť – to jsou úžasné obrazy přírodní krajiny plné biblických ohlasů. Putování na horu Pokušení dává zase pocítit drsnost a tvrdost pouštní samoty. A což teprve egyptská poušť. To je cesta hledání, obdivu a je současně prosbou za odpuštění, neboť bych určitě patřila k těm reptajícím a Mojžíš by měl se mnou starosti. K hluboké pokoře vede i pomyšlení, jak to zvládali Josef s Marií s malých Ježíšem. Na závěr tohoto výňatkového putování neuškodí

zastávka u Mrtvého moře. Kdo se v něm okoupe, touží se opět vrátit. Škoda, že je to tak daleko.

Chvalozpěv

Chvalozpěv lásky tisíckrát vysloven
chvalozpěv lásky do srdce zasazen
chvalozpěv lásky do rukou položen
chvalozpěv lásky v řetězech zapojen
chvalozpěv lásky v kámen vytesán
chvalozpěv lásky bude tě drtit
v semeno k rozsévání.

Miriam

Ministrantský výlet

„Voliš Losnu nebo Mažňáka?“ ptá se ne jeden člověk o jedné listopadové sobotě. Druhý mu na to odpovídá: „Ale třeba ministrantský výlet!“ A volí víc než dobře.

V sobotu 14. listopadu se uskutečnil tradiční podzimní výlet ministrantů. Mrazivé ráno odradilo velké množství kluků. Na sraz přišlo jen 12 „tvrďáků“ (včetně pana kaplana – P. Jaroslava). Krátce po půl deváté se polární expedice vypravila na autobus MHD, který dopravil mužstvo do oblasti třeskutého mrazu (Útěchov). Dále již musela výprava postupovat na vlastní pěst. Kolem 11 hodiny narazila expedice na obydlenou oblast (Adamov), kde mezi místními domorodci přibrali mezi sebe Vojtěcha. Krátké fotbalové intermezzo dalo zapomenout na mráz vkrádající se i pod ty nejteplejší bundy. Čas neúprosně utíkal a bylo třeba pokračovat. Cestu Josefským

údolím zpříjemňovala klasická výletní hra – bomba, u které dochází k množství zážitků: jednou se někdo dlouho vydává za ležící kládu, jindy se jiný vrhne střemhlav do propasti, ale nakonec to všichni s drobnými šrámy přežijí. Ani jsme se nenadáli a objevili jsme se před obrovskou starou hutí, poblíž které byla restaurace s teplým čajem a s milým, ale hladovým pejskem. Zahřáti, najezeni pokračovali výletníci k jeskyním. Prohlídka jednoho jeskynního systému se několika badatelům zalíbila natolik, že nemohli dlouho najít cestu zpět. Po radostném shledání se zbytkem expedice pokračovala výprava v další cestě. Bláto, mokro, zima, cesta necesta. Takto probíhal téměř celý zbývající úsek. V závěrečném úseku cesty expedice dohonila adamovského polárníka s nevyzpytatelně pobíhajícím psem. O překvapení ze strany psa nebylo nouze. Jednou proletěl kolem celé výpravy zleva, podruhé zprava, jen prostředkem to nikdy nezkusil. Po velkém raubíření byl nakonec pes uvázan na vodítko a zábava skončila. Vůbec to nevadilo, neboť jsme byli opět v Adamově. Před kostelem sv. Barbory proběhlo vyhlášení bodování za rok 1997/98. Z pořadí vybíráme:

1. Vřešťan ..... 486 bodů
2. Bob ..... 386 bodů
3. Tomáš D. .... 195 bodů
4. Šimon ..... 179 bodů
5. Kuba ..... 167 bodů

Celý výlet byl zakončen fotbalovým zápasem, po němž nezbylo již nic jiného, než se doplatit na vlak a odjet do Brna. Kdo se výletu nezúčastnil, může jen litovat.

-w-

Slovo nemocným

Na začátku každé nemoci jsme přesvědčeni, že všechno dobře prožijeme, protože máme dojem, že jsme silní a stateční. Všechno se však změní, když naše onemocnění trvá delší dobu a my nevíme, zda znovu budeme zdraví. Toto období je zkouška naší statečnosti, trpělivosti, víry a důvěry v Boha a v jeho pomoc. Mohou nás napadnout myšlenky, že nic nemá smysl, že jsme dokonale opuštěni, bezmocní a že na nás Bůh zapomněl. Je to však jenom zkouška naší víry a důvěry v Boha a jeho působení v našem životě. My si v té době máme uvědomit naši lidskou slabost a nedokonalost a to nás má přivádět k pokornému hodnocení sebe a svých schopností. Nikdy to nemá narušit náš vztah k Bohu. Když toto období, které může trvat i delší dobu, překonáme, poznáme, že nám pomohlo dosáhnout hlubokého pokoje a míru v duši.

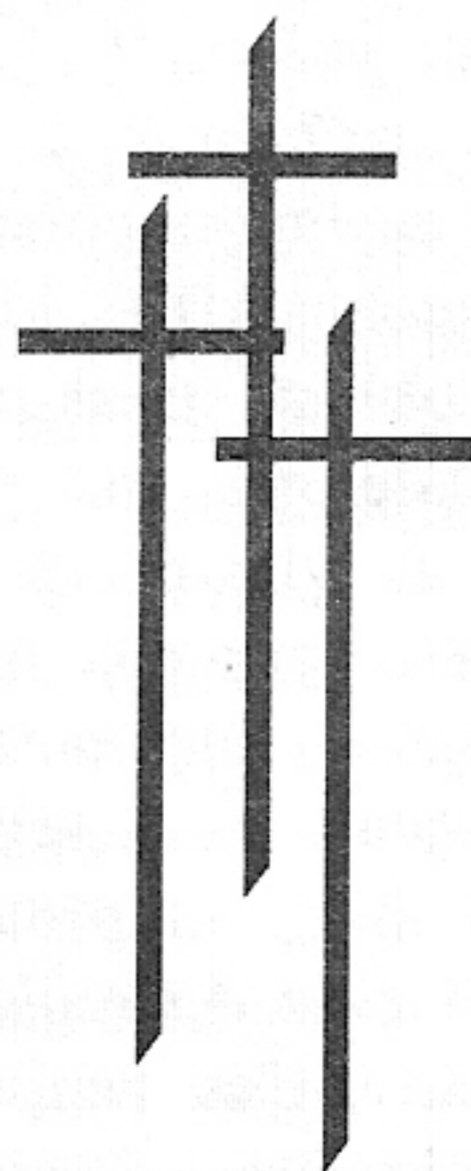
V životě každého člověka je dost těžkých období, proto není vhodné si vytvářet uměle nové zkoušky. Když se snažíme dobře prožít to, čemu se neumíme vyhnout, dá nám Bůh sílu a schopnost je prožít úspěšně. Pro nás je všechno těžké jen do té chvíle, kdy pochopíme, že i ve chvíli bolesti a zkoušky je Bůh s námi a neopouští nás, ale dává nám potřebnou pomoc.

Vzorem stálosti ve zkouškách je pro nás Kristus Pán. On byl pokoušen na poušti na začátku své veřejné činnosti,

byl zkoušen i během celého svého působení. Nejtěžší zkouškou však byla doba jeho utrpení na kříži, kdy mu snad ďábel vnucoval myšlenku, že všechno je ztraceno a že ho opustil i jeho nebeský Otec. Právě v té chvíli však Ježíš pronáší slova proniknutá důvěrou v jeho dobrotu a lásku: „Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha.“ On nepodlehł pokušení a vytrval až do konce. Tím nás vykoupil a zasloužil všechno, co potřebujeme, abychom byli schopní dosáhnout věčné spásy.

Pán je s námi v každém utrpení, v každém období opuštěnosti a úzkosti a posílá nám lidi, kteří mají pochopení pro všechno, co prožíváme a s jejich pomocí nám pomáhá prožít dobře každou životní situaci. My musíme přijímat tyto lidi s vděčností Bohu za tento dar. Když se jim svěříme s tím, co nás nejvíc trápí, snadněji to prožijeme a přiblížíme se k Bohu.

O. Josef Šik

Z farní charity

Farní charita hodlá i letos připravit vánoční balíčky pro naše nemocné a osamělé spoluobčany, o které pečuje. Obrací se proto s prosbou na všechny, kdo mohou pro tento účel poskytnout něco ze svého vánočního cukroví, ovoce nebo ořechů, aby je přinesli do sakristie:

- v pondělí 21. prosince 1998 mezi 6. a 9. hodinou ráno (v čase mezi bohoslužbami) nebo večer před i po mši svaté

- v úterý 22. prosince 1998 dopoledne mezi 8. a 10. hodinou (berte jako mezní termín).

Všem dárcům předem děkujeme!

Kaďourkovi

Zdobení perníčků

V neděli 29. 11. 1998 v 15 hodin se uskutečnilo zdobení perníčků na Mikulášské besídce. Dorazily jsme na faru ještě s velkou bandou děvčat skoro včas. Perníčky se zdobily v místnosti, kde se v neděli po mši svaté schází mnohý lid z kostela. Asi jste již poznali, že je to kavárna. V kuchyni šikovné ruce děvčat, kostelníka a jedné maminky paní Aničky Voříškové – tímto bych jí chtěla poděkovat za připravování zdobící „hmoty“ – naplňovaly kornouty, aby děti ve vedlejší místnosti mohly ukázat svou tvůrčí činnost. Myslím, že se jim to velmi povedlo. Zkrátka zdobilo se a povídalo a čas nádherně plynul až do doby, kdy

hodiny odbily pátou hodinu večerní a všichni se rozešli do svých domovů. Bylo to prima a těším se na příští rok.

P.S. Díky též patří četě, jež napekla perníčky.

Venia

Mikulášská pro nejmenší

2. 12. 1998

I když ve středu ještě nebylo svatého Mikuláše přichystali jsme si pro ty pr'ata pohádku Sůl nad zlato. Doufám, že se dětem líbila a pro nás velké i malé herce je to povzbuzení, že v tom máme pokračovat a Mikuláš nám taky nezapomněl dát ty jeho krásné dárečky.

Kateřina Mikešková 8 let

Na Mikulášské besídce pro nejmenší (já jsem nebyl nejmenší) nám kamarádi zahráli pohádku Sůl nad zlato. Ta pohádka se mi líbila a děkujeme, že jste nám aspoň něco zahráli. Potom přišel dobrý svatý Mikuláš a měl pro nás malé dárečky. Děkujeme ti, svatý Mikuláši.

Vojta 5 let

Mikuláš ve školních lavicích

6. 12. 1998 na Petrinu

„Milé děti, tak vás všechny vítám na školní Mikulášské besídce“

Privítání vsutku příznačné. Hned po příchodu se z nás všech totiž stali žáčci 1. a 2. třídy. (Nějací Strízlíkové a Čolkové museli asi móóckrát propadnout.) Celou Mikulášskou nás provázeli duchapřítomný pan ředitel (Bandifen) a jedna typická, ale milá paní učitelka (Chicken). Život nám trochu znepříjemňoval lehce nerudný pan školník (Artuš). A tak jsme se ve scénkách – vlastně vyučovacích hodinách přenášeli od ztroskotané anglické rodinky do zahrádky dědka s babkou, kteří se marně snažili vytáhnout obrovskou řepu, na střechu mezi strašidla a pány policajty. Podnikli jsme dokonce malou návštěvu kláštera, krásná princezna se naštěstí dostala ze zakletí Skřeti Břeti díky obětavému princovi, oslavili jsme narozeniny s jednou želvičkou.

O přestávkách jsme ani nestihli sníst svačinky od maminek, protože paní učitelka s panem ředitelem pro nás nachystali různé záludné úkoly. Nezapomněli jsme ani na hudební výchovu před očekávaným příchodem sv. Mikuláše. I letos přišel mezi nás. Donesl nám výborné perníčky, pomodlili jsme se s ním společně při svitu svíček.

... a jestli budete ten příští rok alespoň trochu hodní, přijde určitě zase.

Ještěrka

Je neděle 6. 12. 1998 15:00 hodin a já se zadýchávám do schodů na Petrinu. Všichni aktéři Mikulášské besídky jsou na místě. Před oponu jeviště předstupuje pan Ředitel s paní Profesorkou, pod jevištěm uklidňuje mládež pan Školník. Produkce začíná. Po každé scéně následuje zákonitě přestávka, vyplněná hrou pro všechny děti. Mimochodem všichni vyhráli.

Cesta do Blackfieldu – s vlnobitím publika, Strašidelná detektivka Vikýřník, pohádka O želvě Otylce, Mniší skeč, sponzorsky zajištěná pohádka O veliké řepě i příběh o Skřetovi Břetovi byly podány s profesionální hereckou vervou. Národní divadlo může závidět bravurní dialogy a dlouhé, těžké monology postav, zvládnuté s lehkostí a prvotřídní dikcí. Nikdo z přítomných dětí i dospělých se po téměř tři hodiny nenudil, naopak se náramně pobavil a odcházel do svého domova dobře naladěný. Organizace „školy“ a celé besídky byla perfektní, výše vstupného přijatelná (dobrovolná) a Uklízečka netrpělivá. Kdo nepřišel

v neděli, silně pochybil a je tak chudší o nejlepší a nejsilnější zážitek z poslední doby v naší farnosti, který produkovaly naše děti (skautky, skauti, ministranti i nestraníci).

Díky za všechny nadšené

Jura

Pohádka

V jednom lesním doupátku žili tři zajíčci. Ušatí, chlupatí, všichni pěkně hnědí – prostě k nerozeznání. A přece byli každý jiný.

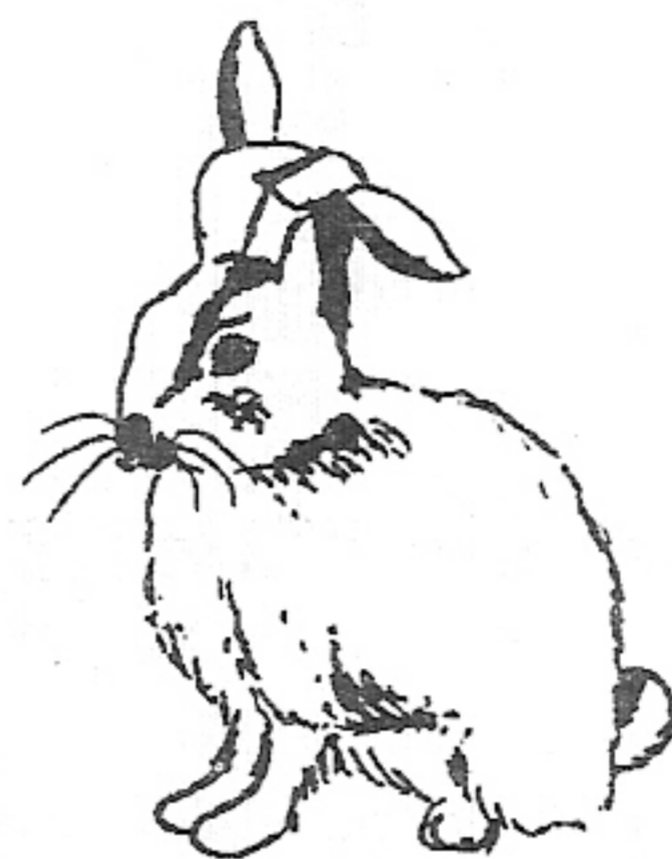
Jednou takhle po ránu, právě když snídali, ťuk ťuk ťuk někdo ťuká na dvířka z borové kůry. Kdopak to asi je? Malí zvědavci hupky hup už se tlačili u dveří. Venku stál havran pošťák a povídá: „Krrá, mám pro vás důležitou zprávu. Dnes večer vás přijde navštívit dědeček až z druhého polesí. A taky prý vám něco přinese, ale to vám nemám říkat.“

Jú, vyskočili zajíčci radostí, to je prrma, napodobili pošťáckého havrana a už se moc těšili. Každý z nich se ale těšil trochu jinak.

První zajíček hupsnul do postýlky a přemýšlel, co asi pěkného dostane. Jen aby na to všechno měl dost místa. No, támhleten polámaný vozíček už může vyhodit, tu starou truhlu taky a bude místo na nové hračky, myslí si zajíček a spokojeně usíná.

Druhý zajíček byl trochu nepořádníček a když se koukl do svého koutku, až se mu zamotala hlava. Slupky, sko-

řápky, kamínky a támhle nakousaný shnilý hříbek! Ach jéje, to by se asi dědečkovi nelíbilo. Pustil se rychle do úklidu: něco šup do skříňky, něco pod postel, něco vynesl ven. Za chvíli byl tak unavený, že se taky skulil do peřin. „Fuj, to ale byla dřina. To mi dědeček musí přinést něco opravdu moc krásného, když jsem kvůli němu tak uklízel.“ Za chvíli se i z druhé postýlky ozývá pravidelné chrr, chrr.

Nemyslete si, že třetí zajíček byl úplný vzornáček. Kdepak, taky ho čekal pořádný kus práce. Ale pustil se do ní s chutí a pobrukoval si: „Zajíček v své jamce sedí sám...“ Už se prostě moc těšil na dědečka. A při těšení jde práce jedna dvě. Když bylo všechno uklizeno, těšil se dál a napadlo ho, že dědečkovi připraví taky nějaké překvapení. Vytáhl velikou mrkev a nastrouhl výborný mrkvový salát. Pak si zvenku přinesl pěknou větvičku – že dědečkovi udělá písťalku. Byl tak zabraný do práce, až skoro přeslechl klepání. Ještě že měl tak velká ušiska. Honem otevřel dveře a skočil přes vozík plný dárků rovnou dědečkovi do náruče. Dal mu velikou pusku a zatahal ho za fousy. Dědeček mu to hned oplatil – uvázal mu na uších pořádný uzel a pak se zeptal: „Kdepak máš brášky?“

„No,“ zrozpačitěl zajíček, „oni asi spí.“

„Spí?“ pokýval hlavou dědeček, „no když spí, tak to je budít nebudeme.“

Pochutnali si spolu na mrkvovém salátu, popovídali, i na pišťalku zapískali a zazpívali. Nasmáli se dost a dost – dobře jim spolu bylo. Ale pak už dědeček musel jít, a protože se ze dvou postýlek ozývalo hlasité chrr písk, rozloučil se jen s třetím zajíčkem. Dali si pac a pusu a za dědečkem zaklapla dvířka.

Zajíček kouká na tři veliké hromady dárků. Už by se rád pustil do rozbalování. „Klucí, dárky už jsou tady!“ To byla rychlost! Něco se mihlo vzduchem a za chvíli už všichni tři rozbalují dárky. Ale jen jeden z nich se z krásných nových hraček doopravdy raduje. Ti druzí dva – jak se mají radovat z té bezva mašinky, když o to hlavní přišli. Propásli setkání s dědečkem. Neviděli jeho úsměv, neslyšeli jeho slova a neucítili jeho pohlázení, neprožili večer v jeho laskavé přítomnosti.

Pozor děti, abychom o Vánocích nedopadli také tak.

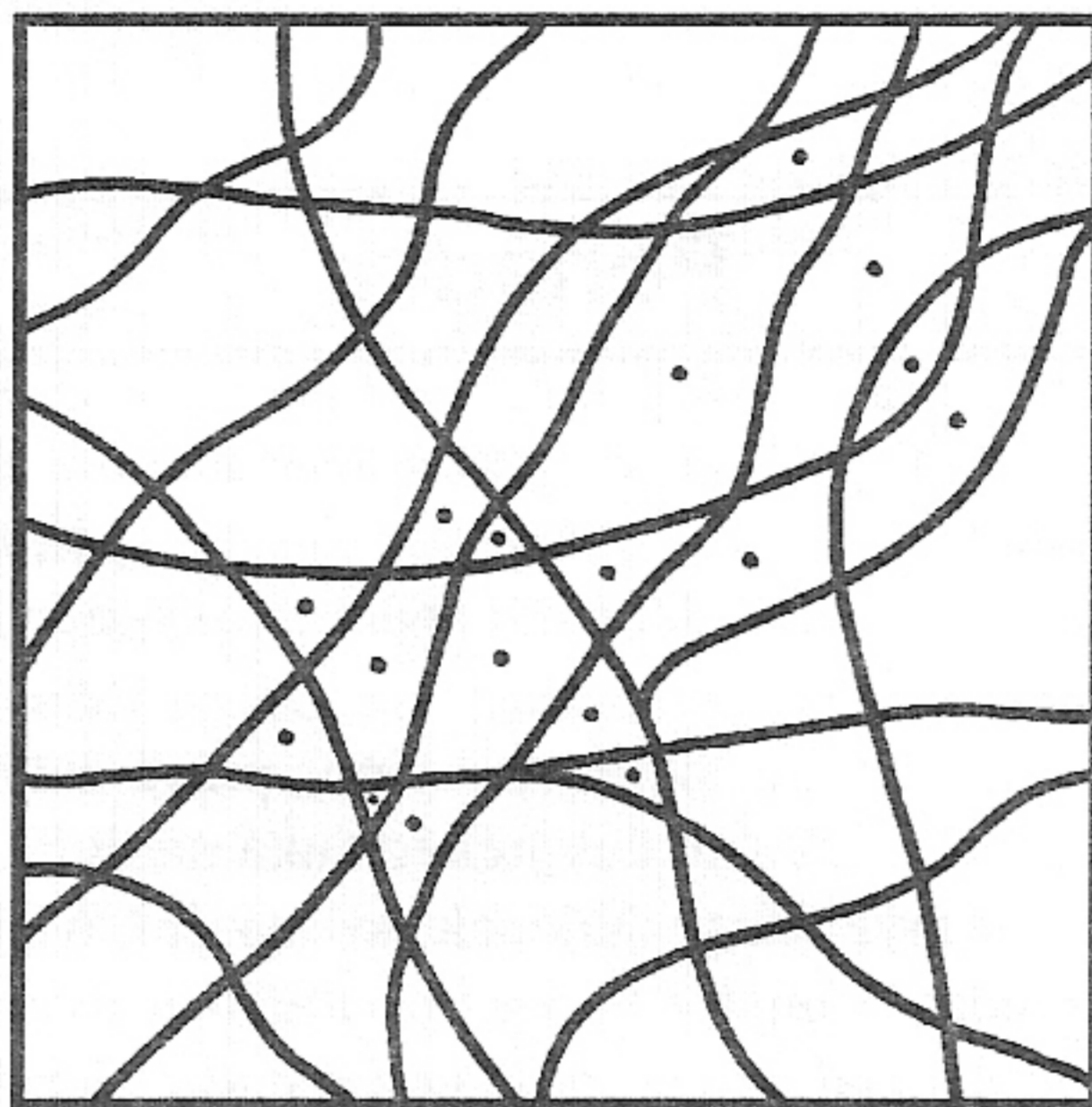

-mv-

Pro bystré hlavy

Pro malé děti

Políčka označená tečkou vybarvi žlutou a ta ostatní tmavě modrou pastelkou.

Pro ty větší

Slova v závorce dosad' do textu vánoční písničky a teprve pak si v Hosaně najdi i melodii. Jistě se ti tahle koleda otextovaná M. Heryánem bude líbit.

Ty, ... betlémská, směr ..... nám,
přived' nás ..... jeslím, doved' nás .....
..... nám ..... cestu, ... jít .....
..... , hvězdo betlémská, ... je ..... král.

(chceme, náš, tam, dál, ukaž, hvězdo, nám,
ty, kde, ku, posviť, na)

Co se událo

z farní matriky

V měsíci listopadu byli pokřtěni:

Filip Horák	21.05.1992
Josef Jan Vencálek	04.03.1994
Anna Zálešáková	25.09.1995
Jan Jakub Vencálek	26.11.1997
Lucie Mužíková	27.03.1998
Martin Fiša	08.06.1998
Hana Antonie Bartlová	17.06.1998
Kristýna Pavlína Živělová	19.06.1998
Jan Pavel Bělohávek	29.06.1998
Radka Kobzová	11.07.1998
Silvie Klára Škornářková	30.07.1998
Tomáš Zeman	03.08.1998
Lucie Hrbáčková	07.08.1998
Dominik Horák	14.08.1998
Daniela Jindřiška Zadražilová	20.08.1998
Sebastian Jan Veselka	24.08.1998
Eliška Marešová	27.08.1998
Jakub Obrovský	11.09.1998
Noemi Marie Foersterová	22.09.1998

V měsíci listopadu byli oddáni:

Miroslav Cimfl a Gabriela, roz. Svatá	07.11.1998
Ing. Petr Marek a Hana, roz. Sládková	14.11.1998

V měsíci listopadu se s námi rozloučili:

Svatoslav Bohanes	89 let
Marie Goliášová	75 let
Ivanka Valentová	73 let

Zpíváme

z kancionálu

V době vánoční zaznívá vždy na konci mše svaté slavnostní „Narodil se Kristus Pán“. Varhany hřmí kostelem a boží lid zpívá s opravdovou chutí a pravou vánoční radostí v srdci. Jen na začátku druhé sloky zpěv zrozpačí a vytrácí se, neboť zde se liší starší a novější slova a mnozí z nás dosud nevědí, která z nich mají zpívat. Uvádíme proto text tak, jak ho budeme zpívat letos o Vánocích:

1. Narodil se Kristus Pán,
veselme se,
z růže kvítek vykvet nám,
radujme se;
z života čistého,
z rodu královského
nám, nám narodil se.
2. Jenž prorokován jest,
veselme se,
ten na svět poslán jest,
radujme se;
z života čistého ...
3. Člověčenství naše,
veselme se,
ráčil vzítí na se,
radujme se;
z života čistého ...
4. Goliáš oloupen,
veselme se,
člověk jest vykoupen,
radujme se;
z života čistého ...

Vánoce 1998 a Nový rok 1999 ve farnosti sv. Tomáše

Udílení svátosti nemocných:

Společné udílení svátosti nemocných se uskuteční v pátek 18. 12. 1998 při večerní mši svaté v 17.30 hodin.

Ve třetím adventním týdnu je možno také dohodnout návštěvu kněží u těch, kteří se do kostela již nedostanou, a rádi by přijali svátosti. Dohodněte se co nejdříve v sakristii či na faře (tel. 572215).

Příležitost ke svátosti smíření bude takto:

čtvrtek	17. 12.	od 15.00 hodin
pátek	18. 12.	od 15.00 hodin
pondělí	21. 12.	od 15.00 hodin
úterý	22. 12.	od 15.00 hodin
středa	23. 12.	od 15.00 hodin

Prosíme naléhavě: Využijte ve vlastním zájmu k vánoční zpovědi zejména prvních termínů, kdy ještě nejsou v kostele takové fronty (týká se zejména dětí a mládeže, která má volno už odpoledne)!

POŘAD BOHOSLUŽEB:

Štědrý den 24. 12. 1998

ráno	6.30 a 7.30 hod.
odpoledne	16.00 hod. vánoční mše pro děti
půlnoční mše	24.00 hod.

Při mši ve 24.00 zazní Rybova vánoční mše „Hej, mistře!“

Hod Boží vánoční 25. 12. 1998

- *slavnost Narození Ježíše Krista*

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hod.
Při mši v 9.00 zazní F. X. Bixi – Missa Pastoralis.

Od 14 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček.

Tradiční vánoční zpívání u jesliček se letos uskuteční na náměstí Svobody (viz. informace).

Sobota 26. 12. 1998

- *Svátek sv. Štěpána*

jako ve všední den: 6.30, 7.30 a 17.30 hod.

Neděle 27. 12. 1998

- *Svátek Svaté Rodiny*

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hod.
Při mši v 9.00 a 11.00 mohou manželé obnovit svůj slib.

Čtvrtek 31. 12. 1998

- *poslední den občanského roku*

pouze ráno 6.30 a 7.30 hod.

Nový rok 1. 1. 1999

- *Slavnost Matky Boží Panny Marie*

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hod.

Slavnost Zjevení Páně 6. 1. 1999

- *Svátek „Tří králů“*

6.30, 7.30 a 17.30 hod.

Při večerní mši bude svaté tradiční žehnání vody, kadidla a křídly.

Neděle 10. 1. 1999

- *Svátek Křtu Páně*

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hod.
Končí doba vánoční.

V ostatní dny jsou bohoslužby podle pravidelného pořádku.